

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 27. mája 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Justičná a policajná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 1 – Pojem ‚súdny orgán vydávajúci zatykač‘ – Európsky zatykač vydaný prokuratúrou členského štátu – Postavenie – Existencia podriadenosti voči orgánu výkonnej moci – Právomoc ministra spravodlivosti udeľovať individuálne pokyny – Neexistencia záruky nezávislosti“

V spojených veciach C-508/18 a C-82/19 PPU,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutím Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko) z 31. júla 2018, doručeným Súdnemu dvoru 6. augusta 2018, a rozhodnutím High Court (Vyšší súd, Írsko) zo 4. februára 2019, doručeným Súdnemu dvoru 5. februára 2019, ktoré súvisia s konaniami o výkone európskych zatykačov vydaných na

OG (C-508/18),

PI (C-82/19 PPU),

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, M. Vilaras, T. von Danwitz, C. Toader, F. Biltgen, K. Jürimäe (spravodajkyňa) a C. Lycourgos, sudcovia L. Bay Larsen, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin a I. Jarukaitis,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na návrh High Court (Vyšší súd, Írsko) zo 4. februára 2019 doručený Súdnemu dvoru 5. februára 2019, aby sa návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-82/19 PPU prejednal v naliehavom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na rozhodnutie štvrtej komory zo 14. februára 2019, ktorým sa vyhovelو tomuto návrhu,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. marca 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- OG, v zastúpení: E. Lawlor, BL, a R. Lacey, SC, ktorých splnomocnila M. Moran, solicitor,
- PI, v zastúpení: D. Redmond, barrister, a R. Munro, SC, ktorých splnomocnil E. King, solicitor,

* Jazyk konania: angličtina.

- Minister for Justice and Equality, v zastúpení: J. Quaney, M. Browne, G. Hodge, a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. M. Ward, A. Hanrahan, J. Benson, BL, a P. Carroll, SC,
 - dánska vláda, v zastúpení: P. Z. L. Ngo a J. Nymann-Lindegren, splnomocnení zástupcovia,
 - nemecká vláda, v zastúpení: pôvodne T. Henze, J. Möller, M. Hellmann a A. Berg, splnomocnení zástupcovia, neskôr M. Hellmann, J. Möller a A. Berg, splnomocnení zástupcovia,
 - francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, D. Dubois a E. de Moustier, splnomocnení zástupcovia,
 - talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Faraci, avvocato dello Stato,
 - litovská vláda, v zastúpení: V. Vasiliauskienė, J. Prasauskienė, G. Taluntytė a R. Krasuckaitė, splnomocnené zástupkyne,
 - maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér a Z. Wagner, splnomocnení zástupcovia,
 - holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
 - rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, K. Ibili a J. Schmoll, splnomocnení zástupcovia,
 - poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
 - Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters, J. Tomkin a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. apríla 2019,
- vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tieto návrhy boli predložené v rámci výkonu dvoch európskych zatykačov v Írsku, a to jednak európskeho zatykača vo veci C-508/18, ktorý vydala 13. mája 2016 Staatsanwaltschaft bei dem Landgericht Lübeck (prokuratúra pri Krajinškom súde Lübeck, Nemecko) (ďalej len „prokuratúra v Lübecku“) na účely trestného stíhania vedeného proti osobe OG, a jednak európskeho zatykača vo veci C-82/19 PPU, ktorý vydala 15. marca 2018 Staatsanwaltschaft Zwickau (prokuratúra v Zwickau, Nemecko) na účely trestného stíhania vedeného proti osobe PI.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 5, 6, 8 a 10 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú:

„(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prietahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;

...

(8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;

...

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 [EÚ] jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 [EÚ], s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;“

4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia s názvom „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“ stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadajú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [EÚ].“

5 V článkoch 3, 4 a 4a uvedeného rámcového rozhodnutia sú stanovené dôvody pre povinné a nepovinné nevykonanie európskeho zatykača. Článok 5 tohto rámcového rozhodnutia upravuje záruky, ktoré musí členský štát vydávajúci zatykač poskytnúť vo zvláštnych prípadoch.

- 6 Podľa článku 6 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaného „Určenie príslušných súdnych orgánov“:
- „1. Vydávajúci súdny orgán [Súdny orgán vydávajúci zatykač – *neoficiálny preklad*] bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“

Írske právo

- 7 European Arrest Warrant Act 2003 (zákon o európskom zatykači z roku 2003), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „EAW Act“), preberá rámcové rozhodnutie 2002/584 do írskeho právneho poriadku. § 2 ods. 1 prvý pododsek EAW Act stanovuje:
- „súdny orgánom‘ je sudca alebo iná osoba oprávnená podľa práva dotknutého členského štátu vykonávať funkcie, ktoré sú rovnaké alebo podobné ako funkcie vykonávané súdom [Írska] podľa § 33.“
- 8 § 20 EAW Act stanovuje:
- „1. V konaniach, na ktoré sa vzťahuje tento zákon, môže High Court [Vyšší súd, Írsko] v prípade, ak sa domnieva, že dokumenty alebo informácie, ktoré mu boli poskytnuté, nepostačujú na to, aby mohol vykonávať svoje úlohy podľa tohto zákona, požiadať súdny orgán vydávajúci zatykač alebo štát vydávajúci zatykač, aby mu poskytol dodatočné dokumenty alebo doplňujúce informácie, ktoré presne uvedie, a to v lehote, ktorú stanoví.
2. Ústredný orgán štátu môže v prípade, ak sa domnieva, že dokumenty alebo informácie, ktoré mu boli poskytnuté, nepostačujú na to, aby tento orgán alebo High Court [Vyšší súd] mohol vykonávať svoje úlohy podľa tohto zákona, požiadať súdny orgán vydávajúci zatykač alebo štát vydávajúci zatykač, aby mu poskytol dodatočné dokumenty alebo doplňujúce informácie, ktoré presne uvedie, a to v lehote, ktorú stanoví. ...“

Nemecké právo:

- 9 Podľa § 146 Gerichtsverfassungsgesetz (zákon o organizácii súdov, ďalej len „GVG“):
- „Úradníci prokuratúry musia dodržiavať úradné pokyny svojich nadriadených.“
- 10 § 147 GVG stanovuje:
- „Právo dohľadu a udeľovania pokynov prináleží:
- (1) Bundesminister der Justiz und für Verbraucherschutz [(spolkový minister spravodlivosti a ochrany spotrebiteľov)], pokiaľ ide o spolkového generálneho prokurátora a spolkových prokurátorov;
- (2) Landesjustizverwaltung [(justičná správa spolkovej krajiny)], pokiaľ ide o všetkých úradníkov prokuratúry dotknutej spolkovej krajiny;

(3) najvyššie postavenému úradníkovi prokuratúry pri vyšších krajiných súdoch a krajiných súdoch, pokiaľ ide o všetkých úradníkov prokuratúry v obvode príslušného súdu.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-508/18

- 11 OG je litovským štátnym príslušníkom s bydliskom v Írsku. Dňa 13. mája 2016 prokuratúra v Lübecku vydala európsky zatykač, ktorým požiadala o odovzdanie OG na účely trestného stíhania za skutky, ktorých sa mal dopustiť v roku 1995 a ktoré uvedená prokuratúra kvalifikovala ako „vražda, ťažké ublíženie na zdraví“.
- 12 OG podal na High Court (Vyšší súd) žalobu, ktorou namietal platnosť tohto európskeho zatykača, pričom predovšetkým uviedol, že prokuratúra v Lübecku nie je „súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 13 Na podporu tohto tvrdenia sa OG opieral o právne stanovisko vypracované jedným nemeckým advokátom, z ktorého predovšetkým vyplývalo, že podľa nemeckého práva nemá prokuratúra postavenie samostatného alebo nezávislého súdu, ale je súčasťou administratívnej hierarchie, na ktorej čele sa nachádza minister spravodlivosti, takže existuje riziko politického zasahovania do konania o odovzdávaní osôb. Okrem toho prokuratúra podľa nemeckého práva nie je súdnym orgánom, ktorý by mal právomoc nariadiť zadržanie alebo zatknutie osoby v Nemecku, s výnimkou mimoriadnych okolností. Táto právomoc prislúcha výlučne sudcom a súdom. Prokuratúra má však právomoc vykonať vnútroštátny zatykač, ktorý vydal sudca alebo súd, a to prípadne prostredníctvom vydania európskeho zatykača. V dôsledku toho európsky zatykač na OG nevydal „súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 14 Za týchto okolností sa High Court (Vyšší súd) prostredníctvom írskoho ústredného orgánu obrátil na prokuratúru v Lübecku s cieľom získať dodatočné informácie v súvislosti s dôkazmi predloženými OG, pokiaľ ide o postavenie tejto prokuratúry ako „súdného orgánu“ s ohľadom najmä na rozsudky z 10. novembra 2016, Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858), a z 10. novembra 2016, Özçelik (C-453/16 PPU, EU:C:2016:860).
- 15 Prokuratúra v Lübecku odpovedala na túto žiadosť 8. decembra 2016, pričom uviedla, že podľa nemeckého práva je prokuratúra orgánom činným v trestnom konaní na rovnakej úrovni ako vnútroštátne súdy a že je zodpovedná za trestné stíhanie a zúčastňuje sa na trestnom konaní. Jej úlohou je najmä zabezpečiť zákonnosť, dodržiavanie pravidiel a hladký priebeh vyšetrovania. Prokuratúra by mala vytvárať predpoklady pre výkon súdnej moci a zabezpečovať výkon súdnych rozhodnutí. Na rozdiel od súdov má právomoc začať vyšetrovania.
- 16 Pokiaľ ide o vzťahy so Schleswig-Holsteinischer Minister für Justiz (Minister spravodlivosti spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, Nemecko), prokuratúra v Lübecku uviedla, že toto ministerstvo nemá v tomto smere nijakú právomoc udeľovať mu pokyny. Podľa vnútroštátneho práva len Staatsanwaltschaft beim Schleswig-Holsteinischen Oberlandesgericht (generálny prokurátor prokuratúry pri Vyššom krajinom súde v Šlezvicku-Holštajnsku, Nemecko) (ďalej len „generálny prokurátor“), ktorý je na čele prokuratúry tejto spolkovej krajiny, by mohol udeliť pokyn adresovaný Leitender Oberstaatsanwalt der Staatsanwaltschaft Lübeck (hlavný prokurátor prokuratúry mesta Lübeck, Nemecko). Okrem toho právomoc udeľovať pokyny je ohraničená základným zákonom Spolkovej republiky Nemecko a zásadou zákonnosti, ktorou sa riadi trestné konanie a ktorá samotná vyplýva zo zásady právneho štátu. Hoci uvedený minister môže v krajnom prípade uplatniť svoju „externú“ právomoc udeľovať pokyny voči generálnemu prokurátorovi, musí rešpektovať tieto zásady. Okrem toho v spolkovej krajine Šlezvicko-Holštajnsko je tento minister povinný o udelení pokynu

generálnemu prokurátorovi informovať predsedu Landtag (krajinský parlament, Nemecko). V prejednávanej veci, pokiaľ ide o OG, tento minister neudelil nijaký pokyn generálnemu prokurátorovi, a ani generálny prokurátor neudelil nijaký pokyn prokurátorovi v Lübecku.

- 17 Dňa 20. marca 2017 High Court (Vyšší súd) odmietol tvrdenie OG, že prokuratúra v Lübecku nie je „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584. Court of Appeal (Odvolací súd, Írsko) rozhodoval o odvolaní, ktoré bolo podané proti tomuto rozsudku High Court (Vyšší súd), pričom rozsudok potvrdil.
- 18 Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko), ktorý položil prejudiciálne otázky, povolil podanie opravného prostriedku proti rozsudku Court of Appeal (Odvolací súd).
- 19 Vnútroštátny súd má vzhľadom na dôkazy, ktoré má k dispozícii, pochybnosti o tom, či prokuratúra v Lübecku spĺňa podmienku nezávislosti a podmienku týkajúcu sa úlohy pri výkone trestného súdnictva, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora v rozsudkoch z 29. júna 2016, Kossowski (C-486/14, EU:C:2016:483); z 10. novembra 2016, Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858); z 10. novembra 2016, Özçelik (C-453/16 PPU, EU:C:2016:860), a z 10. novembra 2016, Kovalkovas (C-477/16 PPU, EU:C:2016:861), aby sa mohla považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 20 Podľa vnútroštátneho súdu sa vzhľadom na inštitucionálne postavenie nemeckej prokuratúry zdá, že prokuratúra v Lübecku podlieha vplyvu a pokynom výkonnej moci. Má tak pochybnosti, či táto prokuratúra spĺňa zásady vyplývajúce z uvedenej judikatúry a či vo veci, ktorú prejednáva, môže byť nezávislosť prokuratúry preukázaná samotnou skutočnosťou, že výkonná moc neudelila nijaké usmernenie ani pokyn v súvislosti s európskym zatykačom vydaným na OG.
- 21 Vnútroštátny súd okrem toho zdôrazňuje, že hoci prokuratúra v Nemecku plní pri vykonávaní spravodlivosti zásadnú úlohu, ide o odlišné funkcie, ako sú funkcie súdov alebo sudcov. V prípade, ak by bola podmienka nezávislosti splnená, tak ešte nie je isté, či prokuratúra spĺňa podmienku týkajúcu sa vykonávania spravodlivosti alebo podieľaní sa na vykonávaní spravodlivosti nevyhnutnú na to, aby ju bolo možné považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 22 Za týchto okolností Supreme Court (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
 - „1. Treba nezávislosť prokurátora od výkonnej moci posudzovať na základe jeho postavenia v rámci príslušného vnútroštátneho právneho poriadku? Ak nie, podľa akých kritérií sa posudzuje nezávislosť od výkonnej moci?
 2. Je prokurátor, ktorý v súlade s vnútroštátnym právom podlieha možným usmerneniam alebo pokynom, či už priamym alebo nepriamym, od ministra spravodlivosti, dostatočne nezávislý od výkonnej moci, aby mohol byť považovaný za „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?
 3. Ak áno, musí byť prokurátor aj funkčne nezávislý od výkonnej moci a podľa akých kritérií sa posudzuje jeho funkčná nezávislosť?
 4. Ak je prokurátor, ktorého úloha je obmedzená na začatie a vedenie vyšetrovania a zabezpečenie toho, že takéto vyšetrovanie prebieha objektívne a v súlade so zákonom, podávanie obžalôb, vykonávanie súdnych rozhodnutí a sťahovanie trestných činov a ktorý nevydáva vnútroštátne zatykače a nesmie ani vykonávať súdne funkcie, nezávislý od výkonnej moci, je „súdny orgán“ na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia?

5. Je prokurátor v Lübecku ‚súdnym orgánom‘ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?“

Vec C-82/19 PPU

- 23 Dňa 15. marca 2018 vydala prokuratúra v Zwickau (Nemecko) európsky zatykač na rumunského štátneho príslušníka PI, ktorým požiadala o jeho vydanie na účely trestného stíhania za skutky kvalifikované ako „organizovaná lúpež alebo ozbrojená lúpež“. Vykonateľnosť tohto zatykača schválil High Court (Vyšší súd) 12. septembra 2018. Dňa 15. októbra 2018 bol PI na základe uvedeného zatykača zadržaný a od tohto dátumu sa nachádza vo väzbe.
- 24 Vnútroštátny súd uvádza, že je konfrontovaný s rovnakým problémom, ako bol problém, ktorý predostrel Supreme Court (Najvyšší súd) vo veci C-508/18.
- 25 PI sa bránil odovzdaniu v rámci výkonu európskeho zatykača vydaného na neho, pričom predovšetkým tvrdil, že prokuratúra v Zwickau nie je „súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý by mal právomoc vydať takýto európsky zatykač.
- 26 Na podporu tohto tvrdenia sa PI v kontexte opieral o rovnaké právne stanovisko, ako je stanovisko uvedené v bode 13 tohto rozsudku, ktoré sa týkalo prokuratúry v Lübecku, ako aj o stanovisko vypracované tým istým advokátom vo vzťahu k prokuratúre v Zwickau.
- 27 Za týchto okolností sa vnútroštátny súd prostredníctvom írskoho ústredného orgánu obrátil na prokuratúru v Zwickau s cieľom získať doplňujúce informácie v súvislosti s dôkazmi predloženými PI, pokiaľ ide o postavenie tejto prokuratúry.
- 28 Vo svojej odpovedi z 24. januára 2019 prokuratúra v Zwickau zaslala vnútroštátnemu súdu vnútroštátny zatykač vydaný Amtsgericht Zwickau (Okresný súd Zwickau, Nemecko), na ktorom bol založený európsky zatykač na PI, a spresnila, že uvedený vnútroštátny zatykač vydal nezávislý sudca. Okrem toho prokuratúra v Zwickau uviedla, že ako taká je v súlade s článkom 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 orgánom, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač.
- 29 Prokuratúre v Zwickau bola zaslaná ešte ďalšia otázka zameraná na zistenie, či táto prokuratúra zaujala rovnaký postoj ako prokuratúra v Lübecku vo veci C-508/18. Prokuratúra v Zwickau odpovedala 31. januára 2019 takto:
- „V odpovedi na Váš list z 28. januára 2019, ku ktorému ste pripojili dokumenty zaslané prokurátorom v Lübecku [(Nemecko)], Vám potvrdzujem, že zdieľam názor prokuratúry v Lübecku, pokiaľ ide o postavenie prokuratúry v právnom poriadku Spolkovej republiky Nemecko. Chcel by som dodať, že vyšetrenia vedené prokuratúrou v Zwickau voči stíhanej osobe sa uskutočňujú nezávisle a bez akéhokoľvek politického vplyvu. [Generalstaatsanwaltschaft Dresden (Generálna prokuratúra Drážďany, Nemecko)], ako ani [Justizminister des Freistaats Sachsen (minister spravodlivosti spolkovej krajiny Sasko, Nemecko)] v tomto smere nikdy neudelili žiadne pokyny.“
- 30 V tomto kontexte sa High Court (Vyšší súd), podobne ako Supreme Court (Najvyšší súd) vo veci C-508/18, pýta na kritériá, ktoré má vnútroštátny súd uplatniť pri určovaní, či prokuratúra je alebo nie je „súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.

- 31 Za týchto okolností High Court (Vyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Treba nezávislosť prokurátora od výkonnej moci posudzovať na základe jeho postavenia v rámci príslušného vnútroštátneho právneho poriadku? Ak nie, podľa akých kritérií sa posudzuje nezávislosť od výkonnej moci?
 2. Je prokurátor, ktorý v súlade s vnútroštátnym právom podlieha možným usmerneniam alebo pokynom, či už priamym alebo nepriamym, od ministerstva spravodlivosti, dostatočne nezávislý od výkonnej moci, aby mohol byť považovaný za ‚súdny orgán‘ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?
 3. Ak áno, musí byť prokurátor aj funkčne nezávislý od výkonnej moci a podľa akých kritérií sa posudzuje jeho funkčná nezávislosť?
 4. Ak je prokurátor, ktorého úloha je obmedzená na začatie a vedenie vyšetrovania a zabezpečenie toho, že takéto vyšetrovanie prebieha objektívne a v súlade so zákonom, podávanie obžalôb, vykonávanie súdnych rozhodnutí a sťahovanie trestných činov a ktorý nevydáva vnútroštátne zatykače a nesmie ani vykonávať súdne funkcie, nezávislý od výkonnej moci, je ‚súdnym orgánom‘ na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia?
 5. Je prokurátor v Zwickau súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?“

Konanie pred Súdnym dvorom

Vec C-508/18

- 32 Vnútroštátny súd vo veci C-508/18 navrhol, aby sa uplatnilo skrátené konanie upravené v článku 105 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdného dvora.
- 33 Tento návrh bol uznesením predsedu Súdného dvora z 20. septembra 2018, Minister for Justice and Equality (C-508/18 a C-509/18, neuverejené, EU:C:2018:766), zamietnutý.
- 34 Predseda Súdného dvora rozhodol o prednostnom prejednaní veci C-508/18.

Vec C-82/19 PPU

- 35 Vnútroštátny súd vo veci C-82/19 PPU navrhol, aby sa uplatnilo naliehavé prejudiciálne konanie upravené v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdného dvora.
- 36 Na podporu tohto návrhu okrem iného uviedol, že PI je v súčasnosti pozbavený slobody a čaká na svoje faktické vydanie nemeckým orgánom.
- 37 Je potrebné v prvom rade uviesť, že návrh na začatie prejudiciálneho konania v tejto veci sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblastí upravených v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno ho teda prejednať v naliehavom prejudiciálnom konaní.

- 38 V druhom rade podľa judikatúry Súdneho dvora je potrebné zohľadniť skutočnosť, že dotknutá osoba v spore vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od vyriešenia sporu vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, bod 21 a citovanú judikatúru). Vzatie PI do väzby bolo totiž podľa vysvetlení, ktoré poskytol vnútroštátny súd, nariadené v rámci výkonu európskeho zatykača vydanému voči nemu.
- 39 Za týchto okolností štvrtá komora Súdneho dvora 14. februára 2019 na návrh sudkyne spravodajkyne a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla, že vyhovie návrhu vnútroštátneho súdu, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-82/19 PPU prejednaný v rámci naliehavého konania.
- 40 Okrem toho bolo rozhodnuté o postúpení predmetnej veci Súdnemu dvoru na účely jej pridelenia veľkej komore.
- 41 Vzhľadom na spojitosť medzi vecami C-508/18 a C-82/19 PPU je vhodné tieto dve veci spojiť do jedného konania na účely vyhlásenia spoločného rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

- 42 Svojimi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či sa pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na prokuratúru členského štátu, ktorá má právomoc viesť trestné stíhania a ktorá je podriadená orgánu výkonnej moci tohto členského štátu, akým je minister spravodlivosti, a môže pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany tohto orgánu.
- 43 Na úvod je potrebné pripomenúť, že tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc. Konkrétne, zásada vzájomnej dôvery najmä v súvislosti s priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ukladá každému z týchto štátov, aby vychádzal z toho, že okrem výnimočných okolností všetky ostatné členské štáty dodržia právo Únie a najmä základné práva uznané týmto právom [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky právneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 36, ako aj citovaná judikatúra].
- 44 Pokiaľ ide konkrétne o rámcové rozhodnutie 2002/584, z odôvodnenia 6 tohto rozhodnutia vyplýva, že európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania.
- 45 Táto zásada je uplatnená v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe tejto zásady a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Vykonávajúce súdne orgány teda môžu odmietnuť vykonať takýto zatykač v zásade len z dôvodov pre nevykonanie, ktoré sú taxatívne uvedené v článkoch 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia 2002/584. Rovnako platí, že vykonanie európskeho zatykača možno podriadiť iba podmienkam taxatívne stanoveným v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia. Zatiaľ čo teda vykonanie európskeho zatykača predstavuje pravidlo, odmietnutie vykonania je chápané ako výnimka, ktorá sa má vykladať reštriktívne [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky právneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 41, ako aj citovanú judikatúru].
- 46 Zásada vzájomného uznávania však vyžaduje, aby v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2002/584 boli vykonávané len európske zatykače v zmysle článku 1 ods. 1 tohto rozhodnutia. Z tohto článku pritom vyplýva, že takýto zatykač je „súdne rozhodnutie“, čo vyžaduje, aby bol vydaný „súdny

- orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, bod 28, a z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 29).
- 47 Podľa článku 6 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia je súdnym orgánom vydávajúcim zatykač súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
- 48 Hoci v súlade so zásadou procesnej autonómie môžu členské štáty podľa svojho vnútroštátneho práva určiť „súdny orgán“, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač, význam a rozsah tohto pojmu nemožno ponechať na posúdenie každého členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, body 30 a 31, ako aj z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, body 31 a 32).
- 49 Uvedený pojem si vyžaduje v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý treba uskutočniť v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora s prihliadnutím na znenie článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, na kontext, do ktorého je vložený, ako aj na cieľ, ktorý sleduje toto rámcové rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, bod 32, a z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 33).
- 50 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že výraz „súdny orgán“, ktorý sa nachádza v tomto ustanovení, neoznačuje len sudcov alebo súdy členského štátu, ale v širšom zmysle sa môže vzťahovať aj na orgány, ktoré sa podieľajú na výkone spravodlivosti v trestných veciach v tomto členskom štáte, najmä na rozdiel od správnych orgánov alebo policajných orgánov, ktoré sú súčasťou výkonnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, body 33 a 35, ako aj z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, body 34 a 36).
- 51 Z toho vyplýva, že pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 by mohol zahŕňať aj orgány členského štátu podieľajúce sa na výkone spravodlivosti v trestných veciach v tomto členskom štáte bez toho, aby boli nevyhnutne sudcami alebo súdmi.
- 52 Takýto výklad je na jednej strane potvrdený kontextom, do ktorého je zasadený článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že toto rámcové rozhodnutie je nástrojom justičnej spolupráce v trestných veciach, ktorá sa týka vzájomného uznávania nie iba konečných rozhodnutí vydaných trestnými súdmi, ale v širšom zmysle aj iných rozhodnutí prijatých súdnymi orgánmi členských štátov v trestnom konaní, vrátane štádia stíhania trestných činov.
- 53 Justičná spolupráca v trestných veciach, tak ako bola upravená v článku 31 EÚ, ktorý je právnym základom rámcového rozhodnutia 2002/584, sa zameriavala predovšetkým na spoluprácu medzi súdnymi orgánmi členských štátov, a to tak v súvislosti s konaním, ako aj s výkonom rozhodnutí.
- 54 Výraz „konanie“, ktorý sa vykladá široko, môže zahŕňať celé trestné konanie, a to tak prípravné konanie, ako aj samotné trestné konanie pred súdom, a tiež štádium výkonu právoplatného rozhodnutia trestného súdu vydaného voči osobe, ktorá bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu.
- 55 Tento výklad je podporený znením článku 82 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, ktorý nahradil článok 31 EÚ, a ktorý teraz stanovuje, že justičná spolupráca v trestných veciach sa týka spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov v rámci trestného stíhania a výkonu rozhodnutí.

- 56 Vyššie uvedený výklad je na druhej strane potvrdený takisto cieľom rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 5, sleduje zavedenie systému voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, a to tak predbežných, ako aj konečných rozhodnutí, v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- 57 Rámcové rozhodnutie 2002/584 má totiž za cieľ zavedením zjednodušeného a efektívneho systému odovzdávania osôb odsúdených alebo podozrivých z porušenia trestného zákona zjednodušiť a zrýchliť súdnu spoluprácu s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti na základe vysokého stupňa dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi v súlade so zásadou vzájomného uznávania (rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 69 a citovaná judikatúra).
- 58 Vydanie európskeho zatykača tak môže sledovať, ako sa uvádza v článku 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, dva rozličné ciele. Tento zatykač môže byť vydaný buď na účely vedenia trestného stíhania vo vydávajúcom členskom štáte, alebo na účely výkonu trestu, alebo ochranného opatrenia v tomto štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, B., C-306/09, EU:C:2010:626, bod 49).
- 59 Keďže teda európsky zatykač uľahčuje voľný pohyb súdnych rozhodnutí, ktoré predchádzajú rozsudku a ktoré sa týkajú vedenia trestného stíhania, treba predpokladať, že orgány, ktoré majú podľa vnútroštátneho práva právomoc prijímať takéto rozhodnutia, môžu spadať do pôsobnosti uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 60 Z úvah uvedených v bodoch 50 až 59 tohto rozsudku vyplýva, že orgán, akým je prokurátor, ktorý má v trestnom konaní právomoc viesť trestné stíhanie voči osobe podozrivej zo spáchania trestného činu s cieľom podať na ňu obžalobu pred súdom, musí byť považovaný za orgán podieľajúci sa na výkone spravodlivosti v dotknutom členskom štáte.
- 61 V prejednávanej veci z informácií nachádzajúcich sa v spise predloženom Súdnemu dvoru vyplýva, že prokuratúra zohráva pri vedení trestného konania v Nemecku rozhodujúcu úlohu.
- 62 V tejto súvislosti nemecká vláda vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru uviedla, že v súlade s ustanoveniami nemeckého práva, ktorými sa riadi trestné konanie, podanie obžaloby spadá do právomoci prokuratúry, v dôsledku čoho je prokuratúra jediným subjektom oprávneným začať trestné stíhanie. Navyše podľa zásady zákonnosti je táto prokurátora v zásade povinná začať vyšetrovanie každej osoby podozrivej zo spáchania trestného činu. Z týchto informácií tak všeobecne vyplýva, že uvedená prokuratúra má v trestnom konaní stanoviť predpoklady pre výkon súdnej moci trestnými súdmi tohto členského štátu.
- 63 Za týchto okolností možno túto prokuratúru považovať za orgán podieľajúci sa na výkone spravodlivosti v trestných veciach v dotknutom členskom štáte.
- 64 Po druhé, pokiaľ ide o požiadavku nezávislosti súdov, majú vnútroštátne súdy pochybnosti o tom, či príslušná prokuratúra spĺňa túto požiadavku, keďže je súčasťou hierarchickej štruktúry, ktorá podlieha ministrovi spravodlivosti príslušnej spolkovej krajiny a v ktorej má tento minister právomoc dohľadu a riadenia, alebo dokonca právomoc udeľovať pokyny vo vzťahu k subjektom, ktoré sú mu podriadené podobne ako prokuratúra.
- 65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom rámcového rozhodnutia 2002/584 je zaviesť zjednodušený systém odovzdávania osôb priamo medzi súdnymi orgánmi, ktorý má nahradiť tradičný systém spolupráce medzi zvrchovanými štátmi, ktorého súčasťou je zásah a posúdenie politického orgánu, aby sa zabezpečil voľný pohyb súdnych rozhodnutí v trestných veciach v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 41).

- 66 Pokiaľ je v tomto rámci európsky zatykač vydaný s cieľom, aby iný členský štát zatkol a vydal požadovanú osobu na účely vedenia trestného stíhania, táto osoba už mohla v prvom štádiu konania využiť procesné záruky a základné práva, ktorých ochranu musia zabezpečovať súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva najmä na účel prijatia vnútroštátneho zatykača (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 55).
- 67 Systém európskeho zatykača teda zahŕňa dvojúrovňovú ochranu procesných a základných práv, ktoré musí mať požadovaná osoba, keďže k súdnej ochrane stanovenej na prvej úrovni, teda pri prijímaní vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, akým je vnútroštátny zatykač, sa pridáva ochrana, ktorá musí byť zabezpečená na druhej úrovni, teda pri vydávaní európskeho zatykača, ku ktorému môže prípadne dôjsť aj krátko po prijatí uvedeného vnútroštátneho súdneho rozhodnutia (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 56).
- 68 Pokiaľ ide o opatrenie, ktoré, tak ako vydanie európskeho zatykača, môže porušiť právo na slobodu dotknutej osoby zakotvené v článku 6 Charty základných práv Európskej únie, táto ochrana zahŕňa požiadavku, aby rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany bolo prijaté minimálne na jednej z dvoch úrovní uvedenej ochrany.
- 69 Z toho vyplýva, že ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu prizná právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom by vnútroštátne súdne rozhodnutie, akým je vnútroštátny zatykač, na ktorý nadväzuje európsky zatykač, malo ako také spĺňať tieto požiadavky.
- 70 Splnenie týchto požiadaviek tak môže vykonávajúcemu súdnemu orgánu zaručiť, že rozhodnutie vydať európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania sa opiera o vnútroštátne konanie, ktoré podlieha súdnemu preskúmaniu a že osoba, na ktorú bol tento vnútroštátny zatykač vydaný, mohla využiť všetky záruky, ktoré sú charakteristické pre tento druh rozhodnutí, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a základných právnych zásad uvedených v článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 71 Druhá úroveň ochrany práv dotknutej osoby spomenutá v bode 67 tohto rozsudku spočíva v tom, že súdny orgán príslušný podľa vnútroštátneho práva na vydanie európskeho zatykača preveruje predovšetkým dodržiavanie nevyhnutných podmienok pre jeho vydanie a skúma, či s ohľadom na osobitosti každého konkrétneho prípadu je vydanie uvedeného zatykača primerané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 47).
- 72 Zabezpečenie druhej úrovne ochrany – aj ak sa európsky zatykač opiera o vnútroštátne rozhodnutie vydané sudcom alebo súdom – je totiž povinnosťou „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ uvedeného v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, a teda orgánu, ktorý napokon prijme rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača.
- 73 „Súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 tak musí byť schopný vykonávať túto úlohu objektívne a zohľadňovať všetky skutočnosti v prospech a neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším usmerneniam alebo pokynom najmä zo strany výkonnej moci, aby neexistovali nijaké pochybnosti o tom, že rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača pochádza od tohto orgánu a nie v konečnom dôsledku od výkonnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 42).
- 74 V dôsledku toho musí súdny orgán vydávajúci zatykač uistiť vykonávajúci súdny orgán o tom, že vzhľadom na záruky ponúkané právnym poriadkom vydávajúceho členského štátu koná pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača nezávisle. Táto nezávislosť si vyžaduje, aby

existovali štatutárne a organizačné pravidlá, ktoré dokážu zabezpečiť, aby súdny orgán vydávajúci zatykač nebol pri prijímaní rozhodnutia o vydaní takéhoto zatykača vystavený akémukoľvek riziku, že bude podliehať najmä individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci.

- 75 Okrem toho, ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača, a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia, by mali byť v uvedenom členskom štáte preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany.
- 76 V prejednávanej veci z informácií, ktoré sa nachádzajú v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania a ktoré potvrdila nemecká vláda na pojednávaní pred Súdnym dvorom, síce vyplýva, že nemecká prokuratúra je povinná postupovať objektívne a musí viesť vyšetrovanie nielen v neprospech, ale aj v prospech stíhanej osoby. Nič to však nemení na tom, že podľa uvedených informácií má minister spravodlivosti v súlade s článkami 146 a 147 GVG právomoc udeľovať „externé“ pokyny vo vzťahu k tejto prokuratúre.
- 77 Uvedená vláda na pojednávaní pred Súdnym dvorom potvrdila, že táto právomoc udeľovať pokyny umožňuje tomuto ministrovi priamo ovplyvňovať rozhodnutie prokurátora vydať alebo prípadne nevydať európsky zatykač. Uvedená vláda uviedla, že táto právomoc udeľovať pokyny môže byť vykonávaná najmä v štádiu skúmania primeranosti vydania európskeho zatykača.
- 78 Je potrebné v súlade s tým, čo uviedla nemecká vláda, zdôrazniť, že nemecké právo upravuje záruky umožňujúce ohraničenie právomoci udeľovať pokyny, ktorú má minister spravodlivosti voči prokuratúre, v dôsledku čoho sú situácie, v ktorých by sa táto právomoc mohla uplatniť, extrémne ojedinelé.
- 79 V tejto súvislosti na jednej strane nemecká vláda uviedla, že zásada zákonnosti, ktorá sa vzťahuje na postup prokuratúry, zabezpečuje, že akékoľvek individuálne pokyny, ktoré môže prokuratúra dostať od ministra spravodlivosti, nemôžu v žiadnom prípade prekročiť hranice zákona a práva. Členmi prokuratúry v spolkovej krajine Šlezvicko-Holštajnsko a prokuratúry v spolkovej krajine Sasko sú navyše úradníci, ktorí nemôžu byť odvolaní zo svojich funkcií z dôvodu samotného nesplnenia pokynu. Na druhej strane táto vláda uviedla, že v spolkovej krajine Šlezvicko-Holštajnsko musia byť pokyny ministra prokuratúre udelené písomne a oznámené predsedovi parlamentu spolkovej krajiny. Čo sa týka situácie v spolkovej krajine Sasko, podľa nej koalíčná dohoda vlády tejto spolkovej krajiny stanovuje, že pokiaľ je táto zmluva v platnosti, právomoc ministra spravodlivosti udeľovať pokyny sa v niektorých individuálnych prípadoch nebude vykonávať.
- 80 Treba však poznamenať, že aj keby sa tieto záruky preukázali, jednako úplne nevylučujú, že rozhodnutie prokuratúry vo veci samej o vydaní európskeho zatykača môže v konkrétnom prípade podliehať pokynom ministra spravodlivosti príslušnej spolkovej krajiny.
- 81 Najprv treba uviesť, že aj keď pokyn ministra, ktorý je zjavne nezákonný, nesmie príslušná prokuratúra podľa zásady zákonnosti v zásade plniť, treba poznamenať, ako vyplýva z bodu 76 tohto rozsudku, že právomoc tohto ministra udeľovať pokyny je priznaná GVG, ktorý nestanovuje podmienky pre výnimky z tejto právomoci. Existencia tejto zásady teda sama osebe nemá takú povahu, aby zabránila ministrovi spravodlivosti spolkovej krajiny ovplyvňovať posudzovaciu právomoc prokuratúry príslušnej spolkovej krajiny pri rozhodovaní o vydaní európskeho zatykača, čo nemecká vláda navyše potvrdila na pojednávaní pred Súdnym dvorom.

- 82 Ďalej, hoci v niektorých spolkových krajinách, ako je spolková krajina Šlezvicko-Holštajnsko, musia mať pokyny ministra písomnú formu, faktom zostáva, ako bolo zdôraznené v predchádzajúcom odseku, že GVG ich naďalej povoľuje. Okrem toho z diskusií na pojednávaní pred Súdny dvorom vyplynulo, že so zreteľom na všeobecnú formuláciu uvedeného zákona v žiadnom prípade nemožno vylúčiť, že tieto pokyny by sa mohli udeliť ústne.
- 83 Napokon, pokiaľ ide o spolkovú krajinu Sasko, aj keď sa v súčasnosti výkonná moc rozhodla, že v niektorých individuálnych prípadoch nebude využívať právomoc udeľovať pokyny, treba povedať, že táto záruka pravdepodobne nepokrýva všetky prípady. Uvedená záruka v každom prípade nemá formu zákona, čím nemožno vylúčiť, že túto situáciu bude možné v budúcnosti zmeniť politickým rozhodnutím.
- 84 Ako sa pritom uvádza v bode 73 tohto rozsudku, riziko, že výkonná moc môže vykonávať takýto vplyv na prokuratúru v konkrétnom prípade, nemôže zaručiť, že táto prokuratúra v rámci výkonu svojich úloh v súvislosti s vydávaním európskeho zatykača bude naplňovať záruky spomenuté v bode 74 tohto rozsudku.
- 85 Túto úvahu nemôže spochybniť skutočnosť uvádzaná nemeckou vládou na pojednávaní pred Súdny dvorom, že rozhodnutie prokuratúry vo veci samej vydať európsky zatykač môže byť napadnuté opravným prostriedkom dotknutej osoby podaným na príslušné nemecké súdy.
- 86 Vzhľadom na informácie poskytnuté touto vládou totiž nič nenasvedčuje tomu, že by existencia tohto opravného prostriedku mohla sama osebe ochrániť prokuratúru pred nebezpečenstvom, že jej rozhodnutia budú pri vydávaní európskeho zatykača podliehať individuálnemu pokynu ministra spravodlivosti.
- 87 Hoci totiž takýto opravný prostriedok zabezpečí, že výkon úloh prokuratúry bude podliehať súdnemu preskúmaniu *a posteriori*, prípadný individuálny pokyn ministra spravodlivosti prokuratúre pri vydaní európskeho zatykača bude nemeckým právnym poriadkom v každom prípade aj naďalej povolený.
- 88 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vzhľadom na to, že dotknutá prokuratúra v oboch sporoch vo veci samej je pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača vystavená riziku ovplyvňovania zo strany výkonnej moci, podľa všetkého táto prokuratúra nespĺňa jednu z požiadaviek nevyhnutných na to, aby bola považovaná za „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, a to požiadavku záruky nezávislého postupu pri vydávaní zatykača.
- 89 V tejto súvislosti je v prejednávanej veci z dôvodov uvedených v bode 73 tohto rozsudku irelevantné, že pri vydaní európskych zatykačov vo veci samej neboli prokuratúram v Lübecku a v Zwickau adresované individuálne pokyny zo strany ministrov spravodlivosti príslušných spolkových krajín.
- 90 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na prokuratúru členského štátu, ktorá je pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača vystavená riziku, že bude priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany orgánu výkonnej moci, akým je minister spravodlivosti.

O trovách

- ⁹¹ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaniach pred vnútroštátnymi súdmi, o trovách konania rozhodnú tieto vnútroštátne súdy. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Veci C-508/18 a C-82/19 PPU sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**
- 2. Pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na prokuratúru členského štátu, ktorá je pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača vystavená riziku, že bude priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany orgánu výkonnej moci, akým je minister spravodlivosti.**

Podpisy